

Vlaams
Parlement

vergadering **C136**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 25 februari 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de beslissing van de Vlaamse Regering om de subsidies voor het Brugs voetbalstadion-project te herverdelen over vier andere stadionprojecten – 1052 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de houding en de betrokkenheid van de Vlaamse Regering in de werkgroep rond de toekomst van de Memorial Van Damme – 1054 (2015-2016)	5
VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over mechanische doping – 1117 (2015-2016)	9
VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over schoolsport als springplank naar een actieve levensstijl – 1151 (2015-2016)	12
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over wetenschappelijk onderzoek in het kader van het sportbeleid – 1188 (2015-2016)	15

VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de beslissing van de Vlaamse Regering om de subsidies voor het Brugs voetbalstadion-project te herverdelen over vier andere stadionprojecten – 1052 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Herman Wynants

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, de actualiteitswaarde van mijn vraag is al wat verminderd. Ik heb mijn vraag begin februari al ingediend, maar ik begrijp wel dat vragen over een bepaald beleidsdomein geclusterd worden. Op zich vind ik het niet slecht, want ik ben ook maar afgegaan op wat ik in de media gelezen heb over uw beslissing over het niet toekennen van subsidies aan het dossier Club Brugge. We hebben er in deze commissie al verschillende vragen over gesteld, dus het heeft weinig zin om alles te herhalen.

Ik begrijp uw motivatie wel enigszins. U stelt dat er een nieuw feit is, een nieuw dossier. Het beantwoordt niet meer aan de criteria die initieel werden vooropgesteld. Bijgevolg vervallen de subsidies voor Club Brugge en worden ze toegekend aan vier andere ploegen.

– Bart Caron treedt als voorzitter op.

Aan de andere kant moet men niet alles geloven wat er in de krant staat. Daarom wilde ik deze vraag nog eens herhalen in deze commissie. Ik zou van u willen horen wat de juridische onderbouw is van uw beslissing. We hebben kennis genomen van uw beslissing, maar over de juridische onderbouw heb ik weinig of niets gelezen.

Je zou, zoals de burgemeester van Brugge, kunnen zeggen dat Club Brugge er niets mee te maken heeft dat de stad beslist dat Cercle in het Jan Breydelstadion blijft. Dat is misschien bijkomstig, maar een tweede punt is dat het nog altijd één Brugs project blijft. En daar gaat de discussie over. Ik weet niet of het in die criteria letterlijk over een zelfde locatie ging. Daarom wil ik voor de volledigheid, en misschien ter afsluiting van dit dossier, van u nog even horen wat u ertoe gebracht heeft om deze beslissing te nemen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Sintobin, ik ben blij dat u die vraag stelt, want veel mensen zullen zich afvragen hoe het nu juist in elkaar zit. Op 17 januari 2014 is er een dossier ingediend voor een gemeenschappelijk project van Club Brugge en Cercle Brugge aan de Blankenbergse Steenweg. Dat voorstel werd gedragen door het stadsbestuur, met een collegebesluit van december 2013. Daarnaast heeft Cercle Brugge nog een apart dossier ingediend. De beoordelingscommissie – want ik wil dat als minister niet zelf beoordelen, ik zet daar een commissie op – had een kanttekening geplaatst bij die twee Brugse projecten. Het was niet duidelijk of het project van Club en Cercle samen als één project moest worden beschouwd, of dat het toch twee aparte projecten waren.

Er is om verduidelijking gevraagd aan beide actoren, en we kregen twee verschillende antwoorden. Club Brugge had een dossier ingediend voor één project aan de Blankenbergse Steenweg, gesteund door het stadsbestuur. In dat project zat ook een jaarlijkse huurprijs voor Cercle, op de site aan de Blankenbergse Steenweg. Cercle vroeg dan weer subsidie voor een specifiek stadion voor Cercle, iets heel anders dus.

Zo'n situatie is moeilijk om te beoordelen. Wat moet je dan doen? Wat is het project? Een van de voorwaarden was dat het stadsbestuur mee het project moest ondersteunen. Het zou dan logisch zijn dat wij het project ondersteunen dat door het stadsbestuur werd gesteund. Dat was één project met de twee clubs, aan de Blankenbergse Steenweg. Daar zijn dan ook subsidies aan toegekend. Het dossier dat gesteund werd door het stadsbestuur werd dus gesubsidieerd voor 2,5 miljoen euro, met een beslissing van de Vlaamse Regering op 4 april. Wij steunden dus het dossier van Club, waarbij Cercle op dezelfde plaats zou spelen.

Op 22 juni 2015 stemde het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge in met de expliciete vraag van Cercle Brugge om op de Olympiasite te kunnen blijven voetballen. Dat is dus een fundamentele wijziging van het collegebesluit, en ik kan in alle eerlijkheid op geen enkele manier zeggen dat dat hetzelfde project is. Het project waar steun voor was gevraagd door het stadsbestuur, is na de wijziging van de beslissing van het stadsbestuur niet meer hetzelfde project. En aangezien het niet meer over hetzelfde dossier ging, was er wat mij betreft geen enkele mogelijkheid – ik heb dat juridisch laten onderzoeken – om dat nog als het ingediende dossier te beschouwen, wat een uitdrukkelijke voorwaarde was.

In april was al gezegd dat als een dossier niet meer behouden wordt, het de dossiers zijn die op de wachtlijst staan, die in aanmerking komen. Oostende, dat niet alles had gekregen waarvoor het in aanmerking kwam, omdat het budget op was, krijgt de rest.

De volgende in de reeks, Lokeren, Antwerp en Lommel, kwamen dan in aanmerking. We hebben uitgezocht of ze conform het ingediende project werken en of ze nog in aanmerking komen. Dat is dan beslist.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik heb begrip voor uw antwoord. U zult begrijpen dat ik dit dossier van in het begin heb gevolgd en dat ik deze vragen stel. Het is fout gelopen toen Cercle Brugge de beslissing nam om in het Jan Breydelstadion te spelen. Daardoor is het collegebesluit gewijzigd en kon men van een gewijzigd dossier spreken. Het is jammer dat het dossier is gewijzigd voor een ploeg die er niets kan aan doen en die dus een subsidie is misgelopen. Voor het totale project is de subsidie vrij klein, als ik dat woord mag gebruiken. Maar je kunt er wel enkele grasmatten mee aanleggen.

Minister, is er na uw beslissing van het stadsbestuur, van Club Brugge of van Cercle Brugge nog een reactie gekomen, of een vraag om na te gaan of er nog iets aan te doen was? Ik heb de reacties gelezen van de voorzitter van Club Brugge. Die zei: we gaan dat wel op eigen kracht doen. Dat zal wel, en het liefst zo vlug mogelijk wat mij betreft.

U spreekt over subsidies die nu over enkele ploegen worden verdeeld en u noemde de ploeg van Antwerp bij naam. Er is een discussie geweest in de gemeenteraad van Antwerpen over het feit dat een dubbele subsidiëring blijkbaar tot problemen kan leiden. Ik heb hier een verslag van de Inspectie van Financiën over het dossier van Antwerp. Blijkbaar is een en ander daar niet koosjer. De Inspectie van Financiën geeft alleen geld als de facturen op tafel liggen. Ik weet niet of dat ook slaat op de subsidie van Vlaanderen. De inspectie geeft niet zomaar geld zonder enig papier te zien. Kunt u dat even toelichten?

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Minister, u bent ons te slim af geweest. De resterende ploegen zijn heel tevreden. Mijnheer Sintobin, u noemt het een peulschil,

maar het is toch 2,5 miljoen euro. Ze zijn heel tevreden dat ze een dossier hebben ingediend en nu ook een erkenning hebben.

Minister Philippe Muyters: We hebben een reactie gekregen van de ploegen. Ik heb de reacties gelezen in de krant. Het is eenvoudig. Stel dat we een dossier dat fundamenteel gewijzigd is, zoals dit hier, terwijl er een totaal ander collegebesluit genomen werd, zouden goedkeuren. Dan zou er hier en bij de Raad van State een bom ontploffen. Hierover kun en moet je niet discussiëren.

Het dossier in Antwerpen heeft vooral te maken met de subsidie van het stadsbestuur. Ik heb gevraagd wie het dossier indient. We hebben indertijd een positief advies gekregen van de Inspectie van Financiën toen we dit hebben toegekend. Ik begrijp dat de beoordeling van de stad Antwerpen was gebaseerd op de solvabiliteit en dat er onzekerheid was. Vandaar dat er vragen zijn gesteld. Maar dat dossier moet in de gemeenteraad van Antwerpen worden besproken en heeft niets te maken met de Vlaamse subsidie. Dat was een heel goede uitleg door de stad Antwerpen.

Dan is er nog een totaal nieuw gegeven van iemand die nog zoveel moet krijgen en die beslag laat leggen. Daarvoor zijn er wettelijke bepalingen, zeker vanuit de Vlaamse subsidie. Als er beslag wordt gevraagd – alleen omdat je dat aanvraagt, wordt het nog niet toegekend –, dan mogen we de subsidie zelfs niet toekennen, want anders krijg je een dubbele subsidie die je aan de een en aan de ander moet geven. Op dit moment is er geen aanvraag en dat is de stand van zaken.

Over de reacties heb ik het gehad. Voor het dossier Antwerp is er geen probleem inzake de Vlaamse subsidie en inzake de mogelijke beslaglegging door derden.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik heb begrip voor uw motivatie. Mijnheer Wynants, het was zeker niet mijn bedoeling te zeggen dat 2,5 miljoen euro een peulschil is. Ik wil enkel wijzen op de verhouding tot het totale bedrag voor Club Brugge. Ik wil niet hebben dat mensen denken dat ik 2,5 miljoen euro een klein bedrag vind.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Stefaan Sintobin aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de houding en de betrokkenheid van de Vlaamse Regering in de werkgroep rond de toekomst van de Memorial Van Damme – 1054 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik probeer dit dossier al een tijdje van nabij te volgen. Iedereen is ervan overtuigd dat de Memorial Van Damme een heel belangrijke internationale atletiekmeeting is die kan zorgen voor de nodige uitstraling, niet alleen van de atletieksport, maar zeker ook van Vlaanderen.

We kennen dat dossier. Het zou natuurlijk spijtig zijn, mocht er op termijn van de Memorial Van Damme geen sprake meer zijn. Er is natuurlijk het probleem van het stadion. Ik heb dinsdag nog een vraag gesteld in een andere commissie over het Eurostadion en de mogelijke verhuis van de Memorial Van Damme. Het was geen overeenkomst, maar er was toch wel een vraag van Vlaanderen aan de initiatiefnemers van het Eurostadion om daar ook een atletiekpiste onder te brengen, zodat de Memorial naar daar kon verhuizen. Volgens de eerste plannen en wat ik weet over het dossier is daar echter blijkbaar geen sprake van. Vlaanderen

was voorstander van een aantal zaken. Er was niet alleen de atletiekpiste, er was ook het uitschuifbare dak.

De Memorial zou nog wel een tijdje kunnen plaatsvinden in het Koning Boudewijnstadion, maar natuurlijk wordt op lange termijn de bestaansonzekerheid steeds groter. De Brusselse overheid heeft ook niet echt de wil om financiële initiatieven te nemen. Zij probeert natuurlijk steeds meer de verantwoordelijkheid bij Vlaanderen te leggen. Minister, u hebt terecht al een paar keer gezegd dat het niet aan Vlaanderen is om een atletiekstadion te bouwen. U zult het echter met me eens zijn als ik zeg dat het heel spijtig zou zijn als de Memorial zou verdwijnen.

Tijdens een persmoment had Wilfried Meert, de organisator van de Memorial Van Damme, het over een werkgroep waarin diverse actoren betrokken zijn. Daar zou constructief worden gezocht naar een oplossing, in de vorm van renovatie of toch een nieuw stadion enzovoort. Voorlopig zijn er echter zeker nog geen beslissingen gevallen, maar hij zei dat ook Vlaanderen bij die besprekingen was betrokken, net als andere actoren.

Minister, wat is de stand van zaken? Welke standpunten heeft de Vlaamse Regering ingenomen binnen die werkgroep?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer Sintobin, ik begrijp natuurlijk dat de communicatie van de heer Meert de vraag naar meer informatie doet rijzen. Ik kan uiteraard bevestigen wat de heer Meert heeft gezegd. Er is onder impuls van de Memorialorganisatie een werkgroep bijeengekomen met daarin de mensen van de Memorial zelf, de Vlaamse en Franstalige atletiekfederaties, de stad Brussel, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, mijn kabinet, het kabinet van minister Collin van de Franse Gemeenschap en het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité (BOIC).

Zoals de heer Meert ook heeft gezegd, heeft de werkgroep als doelstelling een oplossing te zoeken voor de Memorial. In eerste instantie kijkt men naar de technische vereisten en de haalbaarheid van een stadion voor de Memorial. De focus ligt op atletiek, maar ook de mogelijkheden voor andere sporten worden bekeken. De vraag is dus of het alleen over atletiek gaat, of ook over andere sporten. Verder wordt een renovatie van het Koning Boudewijnstadion bekeken, en de alternatieven daarvoor.

Binnen de werkgroep is er een taskforce opgericht, met vertegenwoordigers van de Memorial en met de heer Dimitri Huygen als voorzitter, om die dingen te onderzoeken en regelmatig terug te koppelen naar de ruimere overleggroep. Zoals de heer Meert eveneens aangaf, is de sfeer constructief, maar is er nog geen concreet resultaat.

Qua standpunt houden we ons uiteraard aan de lijn van de Vlaamse Regering. U zou van mij niets anders hebben verwacht. Die komt erop neer dat het voor mij belangrijk is, zoals u ook hebt aangegeven, dat er een oplossing komt voor de Memorial Van Damme. Dat is een van de grootste atletiekwedstrijden in Europa en een wedstrijd met naam en faam. Het is voor ons dus belangrijk dat we daar een oplossing voor vinden. Daarom steunen en volgen we die werkzaamheden.

Een volgend punt is dat ik geen engagement op mij neem of heb genomen waardoor Vlaanderen op een of ander moment, zelfs als er een technisch haalbare oplossing wordt gevonden, sowieso mee zou gaan financieren. Daarin is nergens voorzien in het budget.

We bevinden ons dus nog in een studiefase, met de wil om hier iets aan te doen, maar waarbij ik voor de rest geen engagementen op mij neem.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord, dat ik natuurlijk grotendeels kan onderschrijven. Ik ben al blij dat er een taskforce is opgericht waar een en ander zal worden bestudeerd. Het lijkt me logisch dat vooral het idee om atletiek met andere sporten te combineren misschien een en ander zal vergemakkelijken.

En dan is er de kwestie van renovatie of alternatieven. Dat is natuurlijk grotendeels een kwestie van geld, en van de bereidheid van een aantal actoren die in die taskforce en in die werkgroep zitten. Brussel zegt al dat het daar weg wil. Er is de hele discussie over het Eurostadion en waarom daar geen atletiekpiste kan komen. Dat is spijtig. Dat zou misschien een alternatief of een goede oplossing zijn geweest, maar er wordt boudweg gezegd dat er geen atletiekpiste komt, terwijl men toch afhankelijk is.

Ik zeg altijd: we kunnen hen dan terugpakken door ervoor te zorgen dat ze de vergunningen qua mobiliteit en dergelijke niet krijgen of zo. Dat is echter niet echt de juridische weg, zou ik zeggen.

Ik vind het wel belangrijk dat hierover wordt nagedacht. Natuurlijk moeten we de tijd enigszins in het oog houden. Er is de garantie dat men tot 2020 in het Koning Boudewijnstadion kan blijven, dacht ik. Het is 2016. U weet dat een en ander traag kan verlopen in Vlaanderen, en bij uitbreiding in België. Ik hoop dus dat er toch een oplossing komt. Ik zal dat opvolgen, zoals ik dat met andere dossiers doe, en te gepasten tijde de nodige vragen indienen. Ik wil in ieder geval namens mijn fractie bevestigen dat wij van oordeel zijn dat Vlaanderen ter zake niet de financiële verantwoordelijkheid moet dragen. Dat zou natuurlijk al te gemakkelijk zijn, maar zo kennen we hen wel.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Er is daarnet een vraag gesteld over 2,5 miljoen euro die vanuit Vlaanderen naar voetbalstadions gaat. Ik vind het merkwaardig dat daarover geen problemen gemaakt worden, maar wel als er vanuit de gemeenschappen geïnvesteerd zou worden in een atletiekstadion.

Het is inderdaad interessant om te bekijken wat de mogelijkheden zijn om andere sporten te beoefenen in het Koning Boudewijnstadion. Voor ons staat dat los van het project van het Eurostadion. Het belangrijkste is dat er een oplossing komt voor de Memorial en dat er niet aan het stadion geraakt wordt vooraleer er een oplossing is.

Ik heb horen waaien dat de minister van Sport van de Franse Gemeenschap budgetten klaar zou hebben staan om eventueel te investeren in het Koning Boudewijnstadion. Ik blijf het een beetje vreemd vinden dat dé atletiektempel van het land, en dus van de twee of drie gemeenschappen samen, gefinancierd en onderhouden moet worden door een van de 589 Belgische gemeenten. En degenen die verantwoordelijk zijn voor Sport en de unieke bevoegdheid daarvoor hebben, namelijk de gemeenschappen, zouden daar dan geen euro in investeren. Dat is een politieke vraag die we wel eens mogen uitklaren.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Onze fractie pleit er sowieso voor dat dat blijft bestaan, op welke manier ook. Als je het belang van de Memorial Van Damme berekent op het vlak van tv-uitzendingen, blijkt die even hoog te staan als een uitzending van een halve finale of de finale van de Champions League. Vorig jaar werd dat in 67 landen uitgezonden. Dat is een geweldige boost op Europees en internationaal gebied.

Wat ik al dikwijls aangehaald heb in verband met de renovatie van het Koning Boudewijnstadion, is dat men zelfs nog niet gevraagd heeft om het aan te passen aan de normering van de UEFA. Ik begrijp dat niet.

Bart Caron (Groen): Ik vind het een interessante these die u hier poneert, collega Poschet. Ze is ook legistisch correct. Ze spoort in elk geval met de staats-hervorming, ware het niet dat Brussels minister Vanhengel al heel veel sportinfrastructuur heeft aangelegd. Maar dat mag. Er is in de zesde staatshervorming voor de gewesten een uitzondering gemaakt voor infrastructuur, wat uw these, die principieel juist is, op wettelijk vlak dan weer wat wankel maakt. Voor mij mag dat uitgeklaard worden. Ik lig niet wakker van de vraag welke overheid daarvoor betaalt, maar wel van het circus dat opgevoerd wordt rond het Eurostadion en het Koning Boudewijnstadion. 'Ça m'emmerde' zoals dat in mooi Frans wordt gezegd.

Ik zal eens een gok doen: er komt helemaal geen Eurostadion, en het Koning Boudewijnstadion wordt over enkele jaren, wegens niet beantwoordend aan de technische normen, zowel door de atletiek als door de voetballerij internationaal negatief beoordeeld. En dan hebben we niets over.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Poschet, u stelt dat er geen probleem is met die 2,5 miljoen euro voor stadions en dat er hier wel een probleem zou zijn. Ik wil dat toch even in de juiste context plaatsen.

Toen ik minister van Sport werd, had mijn voorganger een aanbesteding uitgeschreven, waarbij hij effectief vroeg wie stadions wou bouwen. Er waren bij de ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV) middelen uitgetrokken om een lage rentevoet te geven. Daar konden voetbalbedrijven op inschrijven. Dat is toen beslist. Op een bepaald moment bleek dat toch moeilijk te zijn, ook het geven van die rente. We hebben in de vorige Vlaamse Regering dat bedrag gereserveerd gehouden, maar ik heb het geheeroriënteerd: 8 miljoen euro, eerst met een oproep voor het EK 2020, en dan voor wat het nu is geworden, met de sociale inslag als basis.

Tijdens de regeringsonderhandelingen hebben we met de collega's van de meerderheid uitdrukkelijk beslist om de beperkte middelen die Vlaanderen heeft om te investeren in sportinfrastructuur, in te zetten voor bovenlokale sportinfrastructuur, en in eerste instantie ligt de nadruk op zwembaden. Als u mij nu vraagt of er geld is voor een stadion in Brussel, dan zeg ik u dat ik daar op dit moment geen geld voor heb. Binnen het regeerakkoord is er geen geld uitgetrokken om een stadion in Brussel te bouwen. Zal daar morgen geld voor zijn? Als ik een oproep zou doen voor bovenlokale sportinfrastructuur – maar dat is vooral op breedtesport gericht – en er zou iets uitkomen dat daaraan beantwoordt, dan zullen we dat beoordelen.

We zitten aan 8 tot 10 miljoen euro infrastructuurgelden per jaar die we voor alle 308 gemeenten kunnen gebruiken. Ik probeer dat maal drie te doen, door een derde te financieren als maximum. Ik vind dat we daar veel mee realiseren. Wie had gedacht dat we negentien zwembaden zouden kunnen renoveren of bouwen, dankzij een oproep die we vorig jaar hebben gedaan? Dit jaar komt er opnieuw een oproep. En het jaar daarna zal ik proberen om de blinde vlekken op te vullen en die bovenlokale sportinfrastructuur te sponsoren.

Voor alle duidelijkheid: voor mij is het geen principieel punt, mijnheer Poschet. Het is gewoon het uitvoeren van het regeerakkoord en prioriteiten stellen. Vandaag heb ik geen geld om het Koning Boudewijnstadion te vernieuwen, en dus ga ik geen engagement aan. Wil dat zeggen dat ik er nooit geld voor zou

hebben? Dat weet ik niet. Als dat in een oproep rond bovenlokale sportinfrastructuur zou passen, zal ik dat bekijken.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Mijnheer Poschet, u mag mijn eerste en mijn tweede vraag om uitleg niet met elkaar vermengen. Dat zijn twee aparte dossiers.

Er zijn inderdaad heel wat inspanningen gedaan rond bovenlokale sport, onder meer zwemsport en dergelijke. Het Eurostadion komt overigens ook in andere commissies aan bod. Sommige mensen vrezen, net als de heer Caron, dat we op het einde van de rit niets zullen hebben, dat de Memorial Van Damme weg zal zijn en dat we het EK van 2020 zullen missen. Maar dat mag geen argument zijn om het dossier van het Eurostadion te bespoedigen. Er zijn daar immers nog tal van andere facetten aan die niet zo koosjer lijken te zijn, zoals het financiële aspect. Ook de toekenning van het dossier aan Ghelamco komt nu onder vuur te liggen. En er is de hele kwestie rond Royal Sporting Club Anderlecht, waarbij andere clubs over competitievervalsing spreken. Dat we het EK 2020 zouden missen, mag geen argument zijn om koste wat het kost een Eurostadion te hebben.

Ik wil er nog op wijzen dat in heel wat andere landen een nationaal voetbalstadion niet meer gebruikt wordt of niet meer bestaat, en dat er meer geïnvesteerd en gespeeld wordt in grote stadions in de steden. Het argument dat wij per se een nationaal voetbalstadion moeten hebben, klopt dus eigenlijk niet. Ik stel voor dat we het dossier van Club Brugge wat bespoedigen, dan kunnen we daar toch een deel van de nationale wedstrijden spelen. *(Opmerkingen van minister Philippe Muyters. Gelach)*

Voilà, we reiken elkaar de hand. *(Gelach)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Lionel Bajart aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over mechanische doping – 1117 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Minister, er deden in het wielrennen al een hele tijd geruchten over mechanische doping de ronde. Recent werd ook een eerste vaststelling van mechanische doping gedaan, namelijk een motortje in het frame van een fiets.

U hebt daarover in de pers het volgende gezegd: "Het feit dat het bij ons is ontdekt, bewijst dat onze controle goed werkt. Als het effectief om mechanische doping gaat, zou dat een minimale schorsing van vier jaar inhouden. Daarnaast moet ook de entourage bekeken worden, niet alleen de sporter zelf. Dat is de filosofie van het internationale antidopingagentschap WADA."

Ik ben het volledig met u eens. Ik kan u alleen maar bijtreden als u zegt dat alle vormen van doping op dezelfde manier moeten worden aangepakt en bestraft. En inderdaad, dat past ook binnen de filosofie van het WADA. De vraag is echter of die bestraffing ook zomaar toe te passen is, gebaseerd op het Antidopingdecreet van 25 mei 2012, zoals gewijzigd met het decreet van 19 december 2014. Met dat decreet wordt vastgelegd dat de regering de verboden lijst, de lijst van verboden stoffen en middelen, vaststelt. Die lijst, bij ministerieel besluit houdende vaststelling van de verboden lijst van 26 november 2015, spreekt nergens over iets als mechanische doping. De methoden, waar mechanische doping

realistisch gezien onder zou kunnen vallen, die door deze lijst verboden worden, zijn: manipulatie van bloed en bloedcomponenten, chemische of fysieke manipulatie en genetische doping. Met andere woorden: mechanische doping is op dit moment, door onze regelgeving, die uiteraard de lijst van het WADA is, niet verboden.

Verder spreekt het decreet bij dopingtests over "de onderdelen van het dopingcontroleproces waarbij monsterafnames worden gepland, monsters worden afgenomen, monsters worden verwerkt en monsters naar een laboratorium worden getransporteerd". Dat staat in artikel 2, lid 17. Monsters worden in datzelfde artikel, lid 39, gedefinieerd als "elk biologisch materiaal dat wordt afgenomen voor een dopingcontrole".

De Internationale Wielerveden UCI stelde een onderzoek in en zal ook consequenter controleren, maar in de wielerveden wordt ondertussen ook al gesproken over meer gesofisticeerde vormen van mechanische doping. Het blijft ook niet beperkt tot één sport, want iets later besliste ook de Internationale Tafeltennisfederatie om strengere controles te gaan uitvoeren naar 'paletjesdoping', waarbij het rubber van paletten met chemicaliën bewerkt wordt, om zo sneller en krachtiger te kunnen spelen.

Minister, klopt mijn lezing, dat zowel de definities van dopingtests als de verboden lijst ertoe leiden dat mechanische doping niet bestraft kan worden zoals andere vormen van doping, hoewel we voor die bestraffing allemaal in dezelfde richting kijken? Zult u dit bij het WADA aanklaarten, zodat een aanpassing van de code en de verboden lijst op dat niveau ertoe leidt dat die lacune wereldwijd kan en zal worden aangepakt? Bent u bereid om over te gaan tot eventuele snellere actie, waarbij we het Antidopingdecreet aanpassen, zodat ook mechanische doping op de verboden lijst kan komen, voordat er op WADA-niveau actie ondernomen wordt? Op die manier kunnen we in Vlaanderen dan ook een voortrekkersrol spelen, in afwachting van een beslissing van het WADA.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Bajart, ik ben blij dat u deze vraag hebt gesteld, want het is iets waar we even dieper op moeten ingaan. Het is zonder twijfel goed dat er veel aandacht voor is geweest. Zo'n bedrog raakt natuurlijk aan het fundament van eerlijke sportbeleving. Een kordate bestraffing bij vaststelling en bewijs van fraude moet natuurlijk gebeuren.

Ik wil even wat dieper ingaan op de reglementen van de UCI, omdat er in de pers ook wat verkeerde berichten zijn verschenen. Ik heb die reglementen hier bij. Ik kan ze u bezorgen, als u dat wilt. De reglementen van de UCI geven de sancties van technologische fraude weer.

Het betreft een schorsing van minstens – niet hoogstens – zes maanden, dus van zes maanden tot levenslang en een geldboete van 20.000 tot 200.000 Zwitserse frank. En Zwitserse frank staat vandaag gelijk aan 0,92 euro. Dat is bijna gelijk en het is dus niet niks. Dat is de sanctie voor de sporter.

Er is ook een sanctie mogelijk voor een team, en dat is niet slecht. Het betreft dezelfde termijnen, van zes maanden tot levenslang, en boetes van – hou u vast – 200.000 tot 1.000.000 Zwitserse frank. Als je zoiets ontdekt, moet dat bijna dezelfde straf krijgen als voor doping, met name vier jaar om te beginnen. Dat moet niet vanwege de WADA-code, maar vanwege deze reglementering.

Hierover staat inderdaad niets in de Vlaamse regelgeving. Ik zou het Antidopingdecreet niet wijzigen, zoals u voorstelt. Daarvoor zijn er twee belangrijke redenen. Vlaanderen kan dat natuurlijk niet doen, maar dat vraagt u ook niet. Als er een wetgevend optreden nodig zou zijn, dan moet dat op het internationale niveau, en dat gebeurt. Ik gaf net de straffen die het UCI bepaalt.

Daarnaast zou ik niet de term mechanische doping, maar mechanische fraude gebruiken. Dat is wel iets anders. Mechanische fraude heeft niets met de WADA-regelgeving te maken. WADA gaat over doping, humane doping, en dat heeft ook een menselijk en een gezondheidsaspect.

Technologische fraude is de term die het UCI gebruikt en die is ook beter. Moeten wij of de federatie dat bepalen? Ik denk de federatie en ik leg uit waarom. In het wielrennen kan er nu een motortje worden gebruikt. Maar gaan wij het gewicht van de fiets bepalen, of gaat de UCI dat doen? Zo kan ik nog even doorgaan. De kogel bij het kogelstoten, de speer bij het speerwerpen, zwempakken: gaan wij bepalen welke zwempakken mogen en welke niet? Gaan wij dat in wetgeving gieten? Neen toch, laat ons dat in de federatie houden. Dat geldt ook voor motorsport, autosport, roeien, boksen, noem maar op.

Ook in het verleden is er mechanische of technische fraude gepleegd. Neem nu de bokshandschoenen. Die werden in het verleden niet altijd even goed gevuld, waardoor men gemakkelijker iemand kon neerslaan. Er was zelfs iemand die het met pleisterpoeder vulde, en door het zweet werd dat harder. Dat is geen doping, dat is fraude. Maar dat moet sport per sport worden bepaald. Gaan wij zeggen vanaf wanneer welke zwembroek of zwempak wel of niet mag worden gebruikt? Dat mogen we niet doen.

In elke sport wordt vastgesteld wat er moet gebeuren en welke straffen er zijn. Dat moeten we los zien van doping. Daarom mijn voorstel om het technologische fraude te noemen. Laat de internationale sportfederaties hun reglementen en de bestraffing opstellen.

Niettegenstaande heb ik toch contact genomen met WADA. Hun reactie ging volledig in dezelfde richting. Ze zeggen dat ze die zaak niet kunnen behandelen binnen hun mandaat. Het is ook niet juist dat ze dat zouden doen, het is een zaak van de UCI.

Voor Vlaanderen wil ik daarbij nog kort verwijzen naar het decreet Gezond en Ethisch Sporten dat we hier hebben goedgekeurd. Daar leggen we de verantwoordelijkheid voor gezond en ethisch sporten in de eerste plaats bij elke sportorganisatie. Elke sportorganisatie heeft de opdracht om zelf bij te dragen aan de ontwikkeling van een sportklimaat dat met ethisch sporten verenigbaar is.

Het zijn de sportorganisaties die het kader, de normen en de specificaties moeten hanteren waarbinnen zij hun sport wensen te beoefenen. Herinner u ook de commotie over het werelduurrecord in het wielrennen en de speciale fietsen en positie van Chris Boardman. Kan dat of kan dat niet? Laat ons daar vanuit Vlaanderen geen wetgevend werk aan besteden.

Ik heb ondertussen opnieuw contact gehad met de Wielerbond. Ze willen de nodige detectieapparatuur – die bestaat al en is al toegepast – hanteren voor het opsporen van technologische fraude, en die ook aankopen.

In tegenstelling tot technologische fraude moet de overheid wel meedoen aan humane doping. In humane doping zit nog altijd het aspect integriteit, maar ook de gezondheid van de sporter hoort daarbij. Een beschermend overheidsoptreden lijkt hier wel verantwoordbaar.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Ik spreek me niet uit over dit voorval en bewijzen van schuld. Dat is niet aan ons. Daar zijn instanties voor. Ik stel voor dat zij hun werk doen. Ons werk is om naar de toekomst te kijken en een en ander wettelijk zo goed mogelijk te omkaderen.

Minister, u had het over technologische fraude – misschien is dat wel de juiste benaming – en het reglementeren door de UCI. Het is uitermate belangrijk dat we dit debat goed voeren. Het risico bestaat dat bijkomende regelgeving, is dat op WADA-niveau of op ons niveau, haar doel voorbijschiet. Niet elke technologische vooruitgang of innovatie in de sportwereld moet opeens worden geclassificeerd als een vorm van mechanische doping. We moeten ervoor zorgen dat het onderscheid nog overeind kan blijven en dat we innovatie in de sportwereld niet gaan fnuiken. Dan zouden wielrenners misschien nog met loodzware fietsen rijden.

Volgens mijn fractie moeten we blijven inzetten op gezonde, ethische en dus ook eerlijke sport, maar mag de weegschaal daardoor niet volledig omslaan naar een overdreven regelgeving. We moeten dit debat samen gaande houden.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

Herman Wynants (N-VA): Minister, zal de strafmaat dan verschillend zijn per overkoepelende organisatie?

Minister Philippe Muyters: Natuurlijk. Doping is echt iets anders, dat is voor alle sporten. En dat is het grote verschil. Een motortje in de kogelstootbal stoppen is iets anders. Laat het over aan de federatie om dat te bekijken. Als het effect hetzelfde is als doping nemen, dan zou de strafmaat in dezelfde grootteorde moeten zijn. Maar ik ga het niet opleggen. We moeten dit geval per geval bekijken. In zwemmen gaat het over tienden en honderdsten van seconden, maar die kunnen wel goud opleveren.

Laat ons geen wetgeving maken als het niet nodig is. Mijn gevoel zegt: zeker geen Vlaamse wetgeving alleen. Internationaal zou het heel complex worden. Fietsen zijn daar een mooi voorbeeld. Vergelijk de fiets van twintig, zelfs vijf jaar geleden met die van nu. Moeten wij zeggen of die uit carbon mag zijn of niet? Mag de helm aerodynamisch zijn of niet? Mag het stuur bij tijdrijden wel of niet aangepast zijn? Renovatie mag blijven, maar dat zou moeilijker gaan als we alles in eigen wetgeving stoppen. Laat de federatie haar werk doen. Ze doen dat en ik vertrouw hen daarin.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

Lionel Bajart (Open Vld): Het is net omdat het niet aan ons is om dat te zeggen, dat we het debat open moeten houden. Dat doen we hier. Inzake motortjes en andere technologiefraude, het is bijna onmogelijk om 150 watt te slikken.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marius Meremans aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over schoolsport als springplank naar een actieve levensstijl – 1151 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Tijdens het recente symposium van het Steunpunt Sport werden de resultaten van het onderzoek van mevrouw De Meester over 'Schoolsport als een springplank naar een actieve levensstijl' gepresenteerd. Schoolsport – alle sportactiviteiten die niet zijn opgenomen in het curriculum maar wel door, of in samenwerking met, de school worden georganiseerd en waaraan leerlingen op vrijwillige basis kunnen deelnemen – is laagdrempelig. Je kiest zelf wat je doet, hoe lang en met wie. Ook niet onbelangrijk is dat men kan proeven van verschillende sporten aan een goedkoop tarief of soms geheel gratis.

De meerwaarde van schoolsport is met andere woorden niet te onderschatten, maar dat wordt pas zichtbaar op lange termijn. Eerder leerde de participatiesurvey ons dat vroeg in contact komen met sport en beweging de kans vergroot om op latere leeftijd nog steeds sportactief te zijn en te blijven.

Uit de bevraging van goed 2500 leerlingen uit 62 scholen blijkt dat jongens meer sporten dan meisjes. De onderzoekers verklaren dit door de grote aandacht voor populaire balsporten die vooral jongens aantrekken. Ook opvallend is de terugval – met 32 procent – van schoolsportdeelname bij de overgang van de lagere naar de secundaire school. Wie aan schoolsport doet, doet dat op basis van de eigen motivatie en dus niet onder druk van bijvoorbeeld ouders.

Die eigen motivatie zorgt er ook voor dat leerlingen het sportengagement langer volhouden. De terugval is daarom grotendeels te verklaren door afgenomen motivatie. Sporten in de eerste graad van het secundair onderwijs is plots minder cool en dus moet het competitief sporten het in de jongerencultuur afleggen tegen chillen.

De onderzoeksoopdracht resulteerde in vier aanbevelingen. Er wordt gevraagd om directies en leerkrachten uit lagere scholen die tot op heden geen schoolsportaanbod hebben, te stimuleren om schoolsport aan te bieden aan hun leerlingen. Er wordt gevraagd het bestaande schoolsportaanbod aan te passen en meer recreatieve en dansgerelateerde sporten op te nemen. Ik denk dat dat vooral de jongedames meer zal aanspreken. Er wordt gevraagd het aankondigings- en promotiebeleid qua schoolsport te optimaliseren. Er wordt tot slot een bredere verspreiding gevraagd van de resultaten van het huidige project en van de workshop 'Schoolsport als springplank naar een actieve levensstijl', met als doelstelling zo veel mogelijk directies, leerkrachten en beleidsmakers te overtuigen van het potentieel van schoolsport.

Daarnaast wil ik het Actieplan Sport voor Allen in herinnering brengen. In het kader van de schoolsport wordt daarin extra aandacht gevraagd voor een versterking van de driehoek sportdienst-school-sportclubs. Daarin hebben de Follo-leerkrachten (flexibele opdracht leerkracht lichamelijke opvoeding) een niet te onderschatten rol te spelen, omdat zij vanuit de coördinerende functie een rol spelen als bruggenbouwer tussen de scholen en de lokale setting, dus de sportdiensten en -clubs.

Minister, u hebt ongetwijfeld kennis genomen van de resultaten van het onderzoeksrapport, evenals de aanbevelingen die erin vervat zitten. Hoe beoordeelt u de beleidsaanbevelingen uit het onderzoeksrapport? Op welke manier zult u die aanbevelingen meenemen in uw beleid inzake schoolsport? Hoe evalueert u de cijfers met betrekking tot de deelname aan schoolsport? Erkent u dat er nog veel potentieel is om die deelname te doen toenemen?

Schoolsport is een belangrijke vorm van sportpromotie. De driehoek school-gemeente-sportclubs is daarin essentieel. Erkent u dat er nog kansen zijn om een sterkere samenwerking in die driehoek te verwezenlijken, in functie van een versterking van het schoolsportaanbod? In hoeverre kunt u samen met stakeholders zoals de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VMSG), het Vlaams Instituut voor Sport-beheer en Recreatiebeleid (ISB) en anderen ter zake een faciliterende rol op u nemen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Uiteraard heb ik kennis genomen van dat rapport. Ik vind het ook goede aanbevelingen. Samengevat komen ze erop neer dat men scholen moet overtuigen om te starten met een schoolsportaanbod, dat men het aanbod moet diversifiëren, maar het ook beter bekend moet maken. Dat lijken me drie belangrijke aspecten te zijn die daar naar voren zijn gekomen.

Het schoolsportaanbod wordt in Vlaanderen georganiseerd door de Stichting Vlaamse Schoolsport (SVS). De subsidiëring, en bijgevolg ook de opvolging daarvan, zit in eerste instantie bij mijn collega, minister van Onderwijs Crevits, maar natuurlijk ben ik als minister van Sport begaan met die schoolsport in Vlaanderen. Mijn kabinet en het agentschap Sport Vlaanderen zijn vertegenwoordigd in de opvolgingsgroep die de voortgangscontrole doet van die werking van de SVS. Via die opvolgingsgroep zal ik echt aandacht vragen voor de beleidsaanbevelingen uit dat onderzoek en opvolgen welke concrete maatregelen er worden genomen.

Aanvullend wil ik er met mijn beleid voor zorgen dat de achterstand die qua motorische ontwikkeling en fitheid bij jongeren bestaat, wordt weggewerkt, vooral via een naschools sportaanbod. Ik vind dat wel belangrijk. Ik denk dat u weet dat we daar heel wat inspanningen voor doen.

Naast de lessen lichamelijke opvoeding en sport op school moeten we het stimuleren van naschoolse sport een belangrijke rol geven. Dat is dus eigenlijk een derde onderdeel in dat geheel. Daarvoor werd er een overeenkomst gesloten tussen Sport Vlaanderen en de SVS. Via ons agentschap Sport Vlaanderen voorzien we ook in een jaarlijkse dotatie om naschoolse sportprojecten te realiseren. Dat gaat dan toch over meer dan 1 miljoen euro voor de brede school. Dat gaat dan over de Follo-leerkrachten.

Dat er nog potentieel is, wil ik meteen onderschrijven. De lokale context in de omgeving van een school is daarbij zeker belangrijk. Zo moet er een beschikbare en kwaliteitsvolle sportinfrastructuur zijn in de nabijheid van de school. Ook moet er bereidheid zijn van de school om daaraan mee te werken. Ten slotte moeten er initiatieven worden genomen door de lokale overheid. Ook plaatselijke sportclubs hebben daar een belangrijke rol in te spelen.

Via mijn sportbeleid neem ik initiatieven om die verschillende contexten te optimaliseren. Ik noem er een paar. Ik heb daarnet al gesproken over het Vlaams Sportinfrastructuurplan en de subsidieoproepen voor lokale en bovenlokale sportinfrastructuur die we in het verleden hebben gedaan. Als het parlement dat goedvindt, komt er ooit een nieuw decreet inzake de georganiseerde sport. Als het aan mij ligt, wil ik daarin absoluut de sportfederaties stimuleren om initiatieven te nemen voor anders- of laagdrempelig georganiseerde sportactiviteiten zoals schoolsport.

Ook zoek ik in overleg met collega Crevits manieren om het naschools openstellen van schoolsportinfrastructuur te verbeteren. Nog niet zo lang geleden was ik in een hogeschool in de Kempen, waar ik een prachtige sportzaal zag en hoorde dat die 40 procent van de tijd wordt gebruikt. Dan rijst de vraag of ik ter zake niets kan doen, samen met mijn collega van Onderwijs. We werken daar dus echt aan. We bekijken hoe we kunnen stimuleren, maar niet verplichten, dat dit ook wordt opengesteld voor naschoolse sport.

Daarnaast is het volgens mij belangrijk dat de diverse lokale partners, dus de scholen, de gemeenten en hun sportdiensten, maar ook de sportclubs, goed met elkaar overleggen en zo samen een sterke driehoek vormen. Daarom ondersteun ik het concept 'Brede School met sportaanbod', een gezamenlijk project van Sport Vlaanderen en de SVS. Vandaag worden 32 halftijds gedetacheerde leerkrachten lichamelijke opvoeding, de Follo's, ingezet in heel Vlaanderen, met een anders georganiseerd, laagdrempelig en flexibel sportaanbod. U kent die producten wel. Zo is er 'Sportsnack' (Sportief Naschools ACTieve Kids). Er is ook de SNS-pas (Sport Na School) voor het secundair onderwijs. Die zijn begonnen als proefproject, maar worden ondertussen uitgerold in heel Vlaanderen.

Ik ben dus echt bereid om samen met mijn collega te bekijken hoe we die aanbevelingen kunnen uitvoeren en verder uitrollen. Ik wou even schetsen op welke manier ik daartoe vanuit een sportbeleid nog een bijkomende stimulans geef.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

Marius Meremans (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u die aanbevelingen ter harte neemt. U hebt echter erkend dat er nog steeds heel wat werk aan de winkel is. In mijn regio bijvoorbeeld is die SNS-pas er nog niet overal. Niet elke school is daarvan doordrongen. Dat is een beetje het probleem. Je hebt een aantal scholen die daar voortrekker in zijn, maar dit is er nog niet overal. Dat heeft deels te maken met koudwatervrees, denk ik, en soms met de leerkrachten. Als je een leerkracht lichamelijke opvoeding hebt die daar werkelijk achter staat, dan is dat natuurlijk veel gemakkelijker. Daar moeten we dus zeker aan blijven werken.

Ik hoop in elk geval dat we daar in de toekomst, wanneer we nog onderzoeken krijgen, verder in kunnen gaan, maar het stemt me alleszins tevreden dat er aan die aanbevelingen zeker gevolg wordt gegeven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over wetenschappelijk onderzoek in het kader van het sportbeleid – 1188 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, in de periode 2007-2015 verrichtte het Steunpunt voor beleidsrelevant onderzoek Cultuur, Jeugd en Sport in opdracht van de Vlaamse overheid hoogstaand wetenschappelijk opdrachtonderzoek binnen zes onderzoekslijnen die door Vlaanderen werden gedefinieerd. De verzamelde wetenschappelijke kennis en inzichten werden vertaald naar beleidsgerichte resultaten, die een input konden geven voor de beleids- en beheerscyclus van de Vlaamse overheid in onder andere het beleidsdomein Sport. Men gaf op die manier input voor een informatiegebaseerd sportbeleid.

De Vlaamse Regering heeft beslist om de werking van dergelijke steunpunten niet te verlengen. Op 2 februari 2016, dus een aantal weken geleden, organiseerde het Steunpunt Beleidsrelevant Onderzoek Sport een afsluitende studiedag. Aan het einde daarvan volgde een panelgesprek over het belang van beleidsvoorbereidend onderzoek voor de Vlaamse sportbeleidsmakers. Dat zijn wij dus. Het antwoord was unaniem: beleidsonderbouwend onderzoek zoals dat de afgelopen vier jaar gebeurde binnen het sportsteunpunt, is blijvend noodzakelijk.

Minister, in uw beleidsbrief 2016 kondigde u aan in het najaar van 2015 overleg te zullen plegen met de onderzoeksinstellingen over de vraag hoe het beleidsrelevant onderzoek op het vlak van sport kan worden voortgezet, met het oog op een optimale bijdrage tot beleidsvoorbereiding en -evaluatie. Wat is het resultaat van dat overleg met de onderzoeksinstellingen? Hoe zal het toegepast en beleidsvoorbereidend wetenschappelijk onderzoek concreet worden georganiseerd, met andere woorden, welke procedure zal worden gebruikt bij het kiezen van de onderwerpen en de onderzoeksinstellingen? Welke beleidsonderbouwende onderzoeksprojecten zullen in 2016 worden gedaan in het kader van het sportbeleid, en door welke onderzoeksinstellingen? In welke mate wordt er internationaal samengewerkt voor beleidsvoorbereidend wetenschappelijk onderzoek qua sport?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik wil beginnen met te zeggen dat het voor mij belangrijk is dat we aan beleidsrelevant onderzoek blijven doen. Als men een beleid

voert, dan is het nodig dat men dat ook wetenschappelijk onderbouwd kan doen. Dat is een eerste belangrijk punt.

Ten tweede wil ik meer dan vroeger inspelen op de vragen vanuit het beleid, veeleer dan op de vragen vanuit de onderzoekswereld. We laten dus een onderzoek uitvoeren omdat er beleidsmatig of vanuit de sportwereld vragen worden gesteld, veeleer dan op iets in te spelen omdat onderzoekers iets interessants kunnen onderzoeken. Anders gezegd, de resultaten van onderzoek moeten voor mij veeleer resultaat opleveren vanuit het oogpunt van 'need to know', niet vanuit dat van 'nice to know'. Dat lijkt me begrijpelijk. Ik wil daarom dan ook meer gewicht geven aan concrete onderzoeksresultaten voor het beleid én het werkveld. De output van het onderzoek moet maximaal ter beschikking kunnen worden gesteld van de diverse actoren. Een ruimer aandeel van kortetermijnonderzoek zal daar dan ook wel in passen.

In het najaar van 2015 hebben we, zoals u zei, die uitgangspunten tijdens een eerste overleg met de onderzoeksinstellingen besproken. Toen is er ook aangegeven dat we 2016 als overgangsjaar zouden nemen, waarbij we het accent volledig op kortetermijnonderzoek leggen. Ondertussen hebben we daar ook gevolg aan gegeven, via een oproep voor het uittekenen van een aantal valorisatietrajecten van de afgewerkte onderzoeken uit het steunpunt. Het steunpunt heeft een hele hoop onderzoeken verricht. Als we daar geen vervolg aan zouden breien, zouden die op het schap blijven liggen. We hebben nu dus specifiek een oproep uitgeschreven om die resultaten om te zetten tot iets dat kan worden gevaloriseerd op het terrein. Zo wil ik samen met de onderzoekers komen tot een betere praktijkvertaling van de kennis en expertise van dat voorbije steunpunt. De valorisatietrajecten moeten dan echt kunnen leiden tot iets bruikbaar: een handleiding, een werkinstrument dat in het beleid of op het werkveld kan worden gebruikt.

We hebben ondertussen vier valorisatietrajecten goedgekeurd. Het eerste is dat van de competentieontwikkeling van kwetsbare jongeren in de sport. Dat traject zal door de VUB worden gedaan. Het tweede is dat van krachttraining als prikkel voor beter bewegen op latere leeftijd. De KU Leuven gaat dat doen. Het derde heet 'De sportclub staat centraal! Richtlijnen ter integratie van een licht sportaanbod in clubs'. Ook dat is voor de KU Leuven. Het vierde betreft de optimalisatie, implementatie en evaluatie van primaire sportletselpreventie bij jonge sporters in Vlaanderen. Dat is voor de UGent.

Ik denk dat we daardoor de kennis die in het vorige steunpunt is opgebouwd, kunnen valoriseren voor clubs, federaties, gemeentebesturen en het beleid. In overleg met het Kennis- en Informatiecentrum Sport van mijn administratie werk ik nu aan een concept voor het beleidsrelevante onderzoek na 2016. Daarbij zullen we uiteraard met alle stakeholders overleg plegen. Dat overleg is gestart in november vorig jaar, en we zetten het nu verder. De volgende vergadering is medio maart. Ik hoop dat we zo samen naar een toekomstbeeld kunnen gaan van het beleidsrelevante onderzoek in sport.

Internationale samenwerking lijkt mij uiteraard nuttig en zinvol, maar dat is altijd afhankelijk van de aard van het onderzoek dat moet gebeuren. Ik verwijs naar de benchmark rond de sportfederaties. Daar is intensief samengewerkt met buitenlandse overheidsinstellingen en sportorganisaties. Mij lijkt het altijd het best dat als het internationale aspect relevant is, de onderzoekers dat aanbrengen. Ik laat dat dus graag bottom-up komen. Ik sta daar zeker voor open, als het relevant is.

Over de meest geschikte formule of procedure voor de toekomst wil ik nog geen uitspraak doen. Ik wil vandaag overleg plegen met iedereen die daarbij betrokken is. Ik sta open voor de beste formule. Ik hoop dat ik tegen de zomer, als we alle overleg afgerond zouden moeten hebben, een beter zicht heb op wat de beste formule is om te bereiken wat we willen bereiken.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Bedankt voor uw heldere antwoord, minister. Ik denk dat we elkaar vinden over het nut en de meerwaarde van wetenschappelijke onderbouw van beleid in het algemeen en zeker ook voor het sportbeleid. Wij kunnen ons ook vinden in de keuzes die u maakt met betrekking tot het vervolg en de valorisatie van de reeds uitgevoerde onderzoeksprojecten. Die zijn mooi gespreid, zowel inhoudelijk als geografisch. Daar kunnen wij absoluut achter staan.

Vanochtend hebben we in deze commissie een uiteenzetting gehad over de participatiesurvey. Dat was zeer interessant. Ik denk dat iedereen er veel van geleerd heeft. Er is al een golf geweest in 2004, 2009 en 2014. Hoe zal dat longitudinale onderzoek verzekerd worden? Minister Gatz wil dat behouden voor 2019. Ziet u eenzelfde perspectief?

Bart Caron (Groen): Ik sluit me namens mijn fractie aan bij wat collega Poschet zei. Als je longitudinaal onderzoek doet en je verzamelt data, is het waanzin om daar dan plots mee te stoppen, tenzij je natuurlijk voldoende data voor een lange termijn hebt. Maar dat is relatief recent materiaal. Als we lange-termijnonderzoek doen op dezelfde parameters, kun je ook wat langere tendensen over sportparticipatie, de doelgroepen, de jeugd-, volwassenen- en seniorenparticipatie enzovoort beter in kaart brengen. Ik zeg niet door wie of hoe het moet gebeuren. Het gaat over het feit dat gelijkwaardig onderzoek voortgaat.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Ik weet inderdaad nog niet hoe en met wie ik het zal doen, maar ik ben graag bereid om in overleg met mijn collega Sven Gatz te bekijken wat we in de toekomst voortzetten. Ik begrijp de bekommernis heel goed en neem die ook mee. Voor dat heel specifieke punt zal ik samen met collega Gatz bekijken of en hoe we dat verder meenemen.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Bedankt, minister, dat is een geruststelling.

Ik begrijp dat u zegt dat u vanuit het beleid de focus wilt leggen op 'need to know', maar ik denk dat de kracht van wetenschappelijk onderzoek ook te vinden is in de vrijheid die je aan een onderzoeker geeft en de vrijheid die een onderzoeker kan nemen. Naast 'need to know' bestaat er ook 'nice to suggest', 'nice to consider' en eventueel 'nice to implicate'. Ik zou daar, zonder in het luchtledige te denken, niet al te utilitaristisch te werk gaan.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.